

е много болна. Повикали сж отвредъ прочути лѣкари и баячи. Но никой не може да й помогне. Колко сж глупави хората! Тѣ не знаятъ, ча има една чудновата книга, съ която се разбира езика на животнитѣ. Ако потопята тая книга

въ вода и отъ водата дадать на царската дѣщеря да пие, тя тозчашъ ще оздравѣ.

Старецъ чуль разговора на гарванитѣ и си рекълъ: „Ще излѣкувамъ царската дѣщеря.“

И той тръгналъ къмъ столицата. Като стигналъ, отишель въ двореца.

Предъ двореца прочель надпись „Който излѣкува царската дѣщеря, ще получи голѣма награда.“

Той влѣзълъ въ двореца. При царската дѣщеря имало много лѣкари, които се мѣчели да я излѣкуватъ. Той се поклонилъ предъ царя и рекълъ:

— Царю честити, азъ мога да излѣкувамъ дѣщеря ти.

— Ехъ, старче, толкова знатни и незнатни лѣкари се опитаха да я излѣкуватъ, че ти ли. Но щомъ искашъ, оптай се.

Старецъ поискълъ сждъ съ вода, потопиълъ книжката. Налѣль отъ водата въ една чаша и далъ на царската дѣщеря да пие. Щомъ срѣбнала тя тозчашъ оздравѣла.

Зарадвалъ се царьтъ, царицата и всички царедворци. Най-много се зарадвала царската дѣщеря.

Дали на стареца три крини жълтици. Върналь се той доволенъ при бабичката си и живѣли още дълго време честити и доволни.

Ранъ-Босилекъ